ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ :
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ :
ΣΥΝΤΑΞΙΣ : 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ : 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1963

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΠΕΡ. Β. ΕΤΟΣ ΙΗ. ΑΡ. ΦΥΛ. 5430

ΘΕΡΑΠΑΙΝΙΣ ΕΜΠΑΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΤΗΤΩΝ

Ἡ ΕΔΑ ἔθεσε πολιτικὸν θέμα. Ἀλλὰ κατὰ τὴν συζήτησίν του ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἀπέσχεν ἐκ τῆς Βουλῆς. Εἶναι ἰδική της ὑπόθεσις τὸ πῶς ἐσκέφθη καὶ ποῖοι λόγοι ὑπηγόρευσαν αὐτὴν τὴν ἀποχήν. Τρίτοι ἡμεῖς, νομίζομεν πιθανώτερον, ὅτι μικροκομματικοὶ ὑπολογισμοὶ τὴν ὡδήγησαν εἰς τὴν ἀποχήν. Εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πλήρους συγχύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει αὐτοπεριαχθῆ, ἠθέλησεν, ἁπλῶς, ἐπίδειξιν διακριτικῆς διαφοροποιήσεως ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν παράταξιν. Ἠθέλησεν ἔντονον διαχωρισμόν. Ἠθέλησε σαφῆ τοποθέτησιν, ἀποκλείουσαν ὑπόπτους συσχετίσεις. Καὶ ἐνόμισεν, ὅτι, δίδουσα ἔμφασιν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ΕΔΑ, ἐξασφαλίζει ἕνα «ἄλλοθι». Ὅτι κατοχυρώνει ἀνεξαρτοποιήσεις καὶ ἐντυπώσεις, δυναμένας νὰ τὴν ἐξαγνίσουν διὰ κάποιο παρελθόν, τὸ ὁποῖον εἶχε σηκώσει γενικὴν κατακραυγήν.

Πάσχει ἀπὸ πλέγμα ἡ Ἕνωσις Κέντρου. Καὶ αὐτὸ τὸ προσδιορίζει καὶ μόνον τὸ γεγονός, ὅτι καταλαμβάνεται ἀπὸ πανικὸν μὲ τὴν σκέψιν τῆς συνυπάρξεως μετὰ τῆς ΕΔΑ κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς προτάσεως δυσπιστίας. Ἀλλὰ ἡ ἀποχὴ δὲν εἶναι πολιτικὴ πρᾶξις. Οὔτε εἰς διαφοροποιήσεις ὁδηγεῖ. Ἁπλῶς, ἔρχεται καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ, ὅτι ἀκολουθεῖ τακτικὴν ἔξω τῆς κοινοβουλευτικῆς λειτουργίας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας δῆθεν, ἀγωνίζεται. Καὶ ἔξω τοῦ λαϊκοῦ συμφέροντος, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ τελευταῖον, ποὺ σκέπτονται οἱ διομήχανοι τοῦ θορύβου. Διότι τὸ θέμα δὲν εἶναι, ὅτι ὀφείλουν νὰ μὴ «συγχρῶνται» εἰς τὴν Βουλήν. Τὸ θέμα εἶναι, ὅτι, ἀντιθέτως, ὀφείλουν νὰ συναντῶνται ἐκεῖ, διὰ νὰ ἀντιμετωπίζεται ἡ πραγματικότης, διὰ νὰ δίδωνται ἀπαντήσεις, διὰ νὰ διαλύεται ἡ ἀχλὺς τῶν κακοπιστιῶν ἢ ἀκόμη καὶ τῶν παρεξηγήσεων, ἐὰν παρεξηγήσεις ὑπάρχουν. Ἀλλὰ ἡ Ἕνωσις Κέντρου οὐδέποτε ἐνήργησεν ἐν εὐθυγραμμίσει πρὸς τὴν ἀκριβῆ καὶ τιμίαν ἔννοιαν τοῦ ρόλου τῆς Ἀντιπολιτεύσεως. Ἐνήργησε πάντοτε καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἐπιβουλὴ ἐναντίον αὐτῆς τῆς ἐννοίας. Καὶ τὸ ἀκόμη χειρότερον δι' αὐτήν : Δὲν ἀντιλαμβάνεται, ὅτι μὲ τὰ σκηνοθετικὰ εὑρήματα γίνεται καταγέλαστος. Διότι τὸ μόνον, περὶ τοῦ ὁποίου πείθει, εἶναι τὸ ὅτι ἀποπειρᾶται μεταβολὴν εἰκόνων, μὲ προφανῆ ἐπιδίωξιν καὶ πάλιν τὴν κατεξαπάτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἂς ἀφεθοῦν, ὅμως, κατὰ μέρος τὰ διαφανέστατα τεχνάσματα. Κανένα προπέτασμα καπνοῦ δὲν εἰμπορεῖ νὰ βοηθήσῃ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου εἰς τὴν ἀπεγνωσμένην διολίσθησιν καὶ τὴν ἀπέλπιδα ἀπαγκίστρωσιν ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῆς ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς ἀσφυξίας, εἰς τὴν ὁποίαν, ἀπὸ καιροῦ, παλαίει. Δὲν εἶναι κομμουνιστικὴ ἡ Ἕνωσις Κέντρου — καὶ αὐτὸ τὸ ἔχομεν σημειώσει ἐπανειλημμένως. Ἐνεργεῖ, ὅμως, ἔστω καὶ ἀθελήτως, ὡς βοηθὸς τοῦ κομμουνισμοῦ — καὶ αὐτὸ τὸ ἐπισημαίνουν οἱ πάντες. Ὑποστηρίζει μανιωδῶς τὰς θέσεις του, μὲ μόνην διαφοράν, ὅτι αἱ ἰδικαί της διατυπώσεις ἀκολουθοῦν φραστικὸν δεοντολογισμόν. Οἰκειοποιεῖται τὰ συνθήματά του καί, ἐν τῇ προσπαθείᾳ της νὰ τὰ διαφοροποιήσῃ, τὰ ὑπερφαλαγγίζει. Προβαδίζει εἰς διαστρεβλώσεις. Παραμορφώνει γεγονότα. Καὶ ὑπὸ τὸ ψιμμύθιον τῆς δημοκρατικότητος, τὰ ἑρμηνεύει ἐσκεμμένως, κατὰ τρόπον ἀντίθετον πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Εἰς τὴν ἑκάστοτε πραγματικότητα μεταμοσχεύει σκοπιμότητας, ἐξυπηρετούσας περιστασιακὰς κομματικὰς ἀνάγκας. Ἡ ἀπωτέρας ἐπιδιώξεις πολιτικοῦ τυχοδιωκτισμοῦ. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐν ὀνόματι τῆς ἐθνικοφροσύνης της. Ἰδού, συνεπῶς, διατί αἱ δημοκοπίαι τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἶναι εἰδεχθεῖς: Ἐμπορεύεται, κατὰ τὸν εὐτελέστερον τρόπον, τὸν τίτλον της ὡς ἐθνικῶς ἀδιαβλήτου. Καί, συγχρόνως, μεταβάλλεται εἰς θεραπαινίδα ἐμπαθειῶν καὶ μικροτήτων, αἱ ὁποῖαι διαστέλλονται εἰς κῦμα ἐθνικῆς καπηλείας. Μὲ αὐτὸ πολιορκεῖται ἡ Ἐξουσία — ἀσχέτως ἂν χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Καὰ τὰ λοιπὰ ἡ περίπτωσις εἶναι οἰκτροτέρα. Διότι ἀφορίζεται, δῆθεν, ἡ ΕΔΑ, μὲ τὴν ὁποίαν, ἐν τούτοις, εἶναι γνωσταὶ αἱ κατὰ καιροὺς ἐρωτοτροπίαι της. Καὶ τὴν ἰδίαν στιγμὴν οἱ ἀφορίζοντες καθίστανται φορεῖς τῶν συνθημάτων της. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἔχομεν διπλῆν τὴν ἀσχημίαν. Καὶ ἀντεθνικὴ δρᾶσις. Καὶ ἐσχάτη δειλία, κατὰ τὴν ἀνάπτυξίν της. Μὲ τὴν ἐμπλοκὴν αὐτὴν τῆς ἐπονειδίστου ἀσυνεπείας, καταντᾷ ἀξιοθρήνητος ἡ διαβόητος Ἕνωσις Κέντρου. Διότι ποῖον προσπαθεῖ νὰ παραπείσῃ; Τὸν ἑαυτόν της ἢ τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν; Δὲν ἔχει, τάχα, σχέσιν μὲ τὴν ἄκραν ἀριστεράν; Τὸ ὑποστηρίζει βέβαια. Ἀλλὰ αὐτοδιαψεύδεται. Διότι στόχος της εἶναι τὸ Στέμμα. Καὶ τὸν ἴδιον στόχον, ὁσονδήποτε καὶ ἂν δὲν τολμᾷ νὰ τὸν ὀνομάσῃ, ἔχει καὶ ἡ ΕΔΑ. Στόχος της εἶναι αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις. Καὶ χειροκροτεῖ ἡ ΕΔΑ. Στόχος της τὰ ΤΕΑ καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας. Καὶ ἐπευφημεῖ ἡ ΕΔΑ. Στόχοι της ἡ Δικαιοσύνη, ἡ Παιδεία, ἡ Ἐκκλησία. Μὲ μίαν λέξιν: Στόχος της τὸ Ἔθνος. Ὁ ἠθικὸς ἀφοπλισμός του. Ἡ καταστροφὴ τῶν βάθρων καὶ τῶν ἐρεισμάτων του. Καὶ τὸ ἐρώτημα, εὐλόγως, δὲν εἶναι τί πράττει πλέον ἡ ΕΔΑ. Ἀλλὰ τὸ τί μένει νὰ πράξῃ ἡ ΕΔΑ. Διότι τὸ Κέντρον τὴν ἀχρηστεύει οὐσιαστικῶς. Καὶ κατὰ τοῦτο ἡ πρότασίς της περὶ δυσπιστίας ἦτο περιττή. Ἀφοῦ ὑπάρχουν αἱ ἀνακοινώσεις τῶν «ἀνενδότων», τί χρειάζονται ἄλλαι προτάσεις;

ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΠΡΟΣ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗΝ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΝ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΠΡΟΤΕΙΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΝ ΩΡΙΣΜΕΝΩΝ ΜΗ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Μακραὶ δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ: Πιστεύω ὅτι ἡ πρόοδος τοῦ λαοῦ μας εἶναι ἀμέσως συνδεδεμένη μὲ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τοῦ Πολιτεύματος. - Ἐπιβάλλεται διεύρυνσις τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Διοικήσεως, κατοχύρωσις τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας καὶ τῶν προϋποθέσεων, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν μὲ τὴν εἴσοδόν μας εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν καὶ ἡ ἐξουδετέρωσις τῶν κινδύνων ποὺ διατρέχουν ἡ ἀσφάλεια καὶ τὸ ἐλεύθερον πολίτευμά μας

Προσαρμογὴ πρὸς τὸ πνεῦμα καί τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΒΟΥΛΗ ΘΑ ΚΑΘΟΡΙΣΗ ΜΟΝΟΝ ΤΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, ΑΙ ΟΠΟΙΑΙ Θ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΘΟΥΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 16.— Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος. Ὡς ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως, ἡ πρωτοβουλία τῆς Κυβερνήσεως ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπέστη ἤδη ἡ στιγμὴ τῆς ἀναθεωρήσεως ὡρισμένων μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, διὰ τῶν ὁποίων κατοχυροῦται ἡ Βασιλευομένη Δημοκρατία, ὡς καὶ αἱ προϋποθέσεις αἵτινες ἀπαιτοῦνται νὰ ὑφίστανται μετὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορᾶν.

ΑΘΗΝΑΙ, 16.— Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ συνῆλθον τὴν 11ην πρωϊνὴν σήμερον, εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ αἰθουσαν τοῦ Κόμματος τὰ κοινοβουλευτικὰ μέλη τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως, εἰς σύσκεψιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπόφασίν του ὅπως συμφώνως πρὸς τὴν προεκλογικὴν διακήρυξιν τοῦ Κόμματος, φέρῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς πρότασιν «περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος».

Ὁ κ. πρωθυπουργός, ἀφοῦ ἀνέπτυξε τὰς ἀτελείας, τὰς ὁποίας παρουσιάζει τὸ ἰσχὺον Σύνταγμα ἐξέθεσεν ἐν συνεχείᾳ τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλεται ἡ ἀναθεώρησις αὐτοῦ καὶ ἡ προσαρμογή του πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς μας. Τὰ μέλη τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος τῆς Ε.Ρ.Ε. ἐνέκριναν ὁμοφώνως τὴν πρότασιν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συσκέψεως ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἐθνῶν ἐσημειώθησαν μεταπολεμικῶς ἐξελίξεις, αἱ ὁποῖαι ἐπέβαλον τὴν ἀναμόρφωσιν βασικῶν πολιτειακῶν θεσμῶν καὶ τὴν προσαρμογὴν αὐτῶν εἰς τὰς νέας πολιτικάς, κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς συνθήκας. Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ κατέστη περισσότερον ἔκδηλος εἰς τὴν χώραν μας, ὅπου πέραν τῶν γενικῶν, καὶ εἰδικοὶ λόγοι ἐπέβαλον καὶ ἐπιβάλλουν τὴν ἀναπροσαρμογὴν αὐτήν. Ὁλόκληρος ἡ ἱστορία τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος ἐπιβεβαιώνει τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ δημόσιος βίος τῆς χώρας πάσχει ἀπὸ βαρείας ὀργανικὰς ἀδυναμίας, εἰς τὰς ὁποίας ἐν πολλοῖς ὀφείλονται καὶ αἱ πολιτειακαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἀνωμαλίαι τοῦ παρελθόντος. Εἶναι, ἐξ ἄλλου, γνωστόν, ὅτι πολλὰ τῶν κακῶς κειμένων παρ' ἡμῖν εἶναι ἢ θεωροῦνται Συνταγματικῶς κατωχυρωμένα καὶ ὅτι τὰ ἀνεχόμεθα, διὰ νὰ μὴ προσκρούσωμεν εἰς τὰς προκαταλήψεις, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἡ μακροχρόνιος δημαγωγία.

»Ἐπέστη, ὅμως, ὁ χρόνος, ὅπως, διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, ἀρθοῦν τὰ σήμερον παρεμβαλλόμενα ἐμπόδια εἰς τὴν ταχεῖαν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἀνάπτυξῖν τῆς χώρας.

»Τρεῖς εἶναι, κυρίως, αἱ κατηγορίαι θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν συγχρονισμένην συνταγματικὴν ρύθμισιν :

»Ἡ μία ἀναφέρεται εἰς τὴν ταχυτέραν καὶ ὁμαλωτέραν λειτουργίαν τῆς μηχανῆς, ἡ πλημμελὴς λειτουργία τῆς ὁποίας ἀπέδη τροχοπέδη εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τῆς ἐποχῆς μας, ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἔνια μέλη τοῦ Κοινοβουλίου ἀσκοῦν πολλάκις τὰ καθήκοντα, ἀλλὰ καὶ τὰ δικαιώματά των, εὑρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Πολιτεύματος. Κλονίζει δὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τὸν Κοινοβουλευτισμόν.

»Ἡ δευτέρα ἀναφέρεται εἰς τὴν διεύρυνσιν τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς διοικήσεως, ἡ ὁποία, λόγῳ τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως, ἀνέλαβεν εὐθύνας ἀπείρως εὐρυτέρας ἐκείνων, τὰς ὁποίας εἶχεν ὑπ' ὄψιν της ἡ κλασσικὴ Συνταγματικὴ θεωρία τοῦ 19ου αἰῶνος. Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ κατέστη περισσότερον ἔκδηλος μετὰ τὴν σύνδεσιν τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Σύνδεσιν, ἡ ὁποία καὶ μεγάλα, ὡς γνωστόν, πλεονεκτήματα ὑπόσχεται καὶ βαθείας ἀναπροσαρμογὰς ἐπιβάλλει.

»Ἡ τρίτη, τέλος, κατηγορία προβλημάτων συνδέεται μὲ τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους διατρέχει ἡ ἀσφάλεια καὶ τὸ ἐλεύθερον Πολίτευμα τῆς χώρας ἀπὸ τοὺς δεδηλωμένους ἐχθροὺς τῆς Δημοκρατίας. Διότι ἡ Δημοκρατία, ἂν θέλῃ νὰ ἐπιζήσῃ, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑποκρίνεται, ὅτι ἀγνοεῖ τὰς εἰς τοὺς κόλπους της ἀναπτυσσομένας ἀντιδημοκρατικὰς δυνάμεις, εἰς τὰς ὁποίας παρέχεται ἡ ἐλευθερία νὰ ἀπεργάζωνται τὴν κατάλυσιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ἔθνους.

»Πέραν, ὅμως, ὅλων αὐτῶν καὶ χωρὶς νὰ θιγοῦν τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου, θὰ πρέπει νὰ ἀποτραποῦν οἱ κίνδυνοι τοὺς ὁποίους συνεπάγεται ἡ κατάχρησις αὐτῶν. Ἡ Δημοκρατία τοῦ 19ου αἰῶνος, διαδεχθεῖσα καθεστῶτα ἀπολυταρχικά, ἦτο φυσικὸν νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν προστασίαν τοῦ πολίτου ἔναντι τῶν αὐθαιρεσιῶν τοῦ Κράτους. Σήμερον συμβαίνει τὸ ἀντίθετον. Καὶ παρίσταται πολλάκις ἀνάγκη νὰ προστατεύεται καὶ ἡ Πολιτεία, δηλαδὴ τὸ Κοινωνικὸν σύνολον, ἀπὸ τὰς ἐκνόμους ἐνεργείας τῶν ἀτόμων. Καὶ εἶναι βέβαιον, ἂν δὲν θελήσωμεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ προστατεύσωμεν τὴν πραγματικὴν ἐλευθερίαν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ συρθῶμεν κάποτε ἀκουσίως πρὸς τὴν κατάλυσιν τοῦ ἐλευθέρου Πολιτεύματος τῆς χώρας. Ἐνῷ πάντα ἔχουν καταστῆ κοινὴ συνείδησις καὶ ἀποσιωπῶνται μόνον ἀπὸ ἀσύγγνωστον διάθεσιν ὑποκρισίας, ἡ μετὰ τὴν ἀπε-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

ΕΝΩ ΕΦΥΓΟΜΑΧΗΣΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ὁ κ. Γεώργ. Παπανδρέου ἐπανέρχεται εἰς τὸν μονόλογον τῶν δηλώσεων εἰς τὸν Τύπον

Καὶ πάλιν ἡ ἐπωδὸς τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος»

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΤΗΣ Ε.Κ. ΕΧΟΥΝ ΘΕΣΕΙ ΤΑΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΙΝ ΤΗΣ...ΗΓΕΣΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 16.— Ὁ κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς προτάσεως δυσπιστίας τῆς ΕΔΑ ἐφυγομάχησε καὶ ἀπέσχε τῆς Βουλῆς, διὰ νὰ μὴ μετάσχῃ εἰς τὸν διάλογον, ἐπανέλαβε σήμερον τὸν γνωστὸν μονόλογόν του, διαβιβάσας εἰς τὰς ἐφημερίδας δακτυλογραφημένας δηλώσεις ἐπὶ τῶν συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο κατὰ τὸ 5θήμερον τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, ὁπότε συνεζητήθη ἡ πρότασις δυσπιστίας τῆς ΕΔΑ.

Αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Παπανδρέου προσθέτουν ὅτι ἡ κυβέρνησις περιῆλθεν εἰς δεινὴν ἀμηχανίαν καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Τύπος τῆς ΕΡΕ αἰφνιδιάσθη μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ὅπως μὴ μετάσχῃ εἰς τὴν συζήτησιν.

Ἀφοῦ ἀναφέρει ὅτι «ἡ Ἕνωσις Κέντρου εἶναι συνεχιστὴς τῆς ἐνδόξου ἱστορίας τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως», προσθέτει ὅτι εἶναι αὐτοδύναμος καὶ χαράσσει τὴν ἰδίαν της πορείαν. Περαιτέρω ἰσχυρίζεται ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν Βουλήν, ἡ Ἕνωσις Κέντρου εἶχε τὴν τιμὴν νὰ ὑποστῇ ἐπίθεσιν ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν καὶ ἐκ τῶν ὑπουργῶν τῆς ΕΡΕ, οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου μὲ τὸν ἀνένδοτον ἀγῶνα ἔχει ἀπολέσει τὴν ἐμπιστοσύνην ἀκόμη καὶ τῶν παλαιῶν ὀπαδῶν της.

Ἀκολούθως, αἱ μακραὶ ἀνακοινώσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐπαναλαμβάνουν πανομοιοτύπως τὰ περὶ «ἐσωτερικῆς κατοχῆς», «ἐθνικῆς ἀντιστάσεως» κλπ. καὶ προσθέτουν:

Ἀφοῦ ἡ Βουλὴ εἶναι νόθος, εἶπον οἱ ὑπουργοὶ τῆς ΕΡΕ, διατὶ δὲν παραιτεῖσθε ἢ διατὶ δὲν προκαλεῖτε ἀναπληρωματικὰς ἐκλογάς; Τοὺς πληροφοροῦμεν ὅμως ὅτι αἱ παραιτήσεις ὅλων τῶν βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἔχουν τεθῆ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἡγεσίας καὶ βεβαίως θὰ εἶχον ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλήν, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ὁδηγήσουν εἰς τὸ σκοπούμενον ἀποτέλεσμα. Ἀλλὰ θὰ ὁδηγήσουν δυστυχῶς εἰς τὸ ἀντίθετον. Ἐὰν ὑποβληθοῦν, θὰ ἔπρεπε νὰ διενεργηθοῦν γενικαὶ ἐκλογαί, ἀλλὰ μὲ ποῖαν κυβέρνησιν καὶ μὲ ποῖον κράτος;

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Παπανδρέου ἰσχυρίζεται ὅτι οὐδέποτε ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἐπεδόθη εἰς προσωπικὰς ὕβρεις καὶ δικαιολογῶν τέλος τὸν ἀνένδοτον ἀγῶνα, ἐν κατακλείδι ἐπαναλαμβάνει ὅτι ἡ δημοκρατία θὰ νικήσῃ.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΚΑΣΕΜ - ΑΡΕΦ

Ὁ Κάσεμ καὶ ὁ Ἄρεφ ἦσαν φίλοι. Κι' ἀπὸ μικροί, κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τοῦ περιβάλλοντός των, εἶχαν συνδεθῆ μὲ τὴν ἁπλότητα ἑνὸς πρωτόγονου κόσμου, ποὺ εἶχαν καὶ οἱ δυὸ μέσα τους. Ἡ ψυχές τους ἔδειχναν μιὰ ἐνδόμυχη ἐπικοινωνία, ποὺ βάσταξε ζεστὴ τὴ συνοδοιπορία τῶν ἰδανικῶν τους, ὥς τὴν ὥρα ποὺ κάποιο μπουλμπούλ, ἀηδόνι τῆς Ἀνατολῆς, σκόρπισε στὸν καθένα ξεχωριστὰ σύμβολα. Ὁ Κάσεμ, φτωχὸς ἀξιωματικός, ὠνειρευόταν τὴν ἐξουσία κι' ἐσύγχαζε στὸ σπίτι τοῦ Ἄρεφ, ποὺ ἦταν παντρεμένος. Ἔτρωγε μαζὶ μὲ τὸ ζεύγος καὶ ἡ κυρία Ἄρεφ ἔπλενε ἀκόμα καὶ τὰ ροῦχα τοῦ Κάσεμ. Ἡ φιλία αὐτὴ κράτησε ὡς τὸ 1958, ποὺ αὐτὸς ἀνέτρεψε τὸ μοναρχικὸ καθεστώς. Πάντως, ὡς ἐκείνη τὴν ὥρα ὁ Ἄρεφ ἦταν κοντὰ στὸ φίλο του.

Δὲν πέρασε ὅμως πολὺς καιρός, ποὺ οἱ δύο φίλοι χωρίζονται ἀπὸ παρορμήσεις ἀνταγωνιστικές. Ὁ Κάσεμ ἀντιτάσσεται στὴν Ἕνωση τοῦ Ἰρὰκ μὲ τὴν Ἡνωμένη Ἀραβικὴ Δημοκρατία καὶ ὁ Ἄρεφ καταδικάζεται σὲ θάνατο. Ἀσάλευτα ὅμως τὰ αἰσθήματα τοῦ Κάσεμ, σᾶν φυτεμένα ἄλικα κρινάκια, ἔρχονται νὰ φέρουν τὴ χάρη.

Μετὰ ἕνα χρόνο, ὁ Ἄρεφ ἐπαναλαμβάνει τὸ ἐγχείρημα καὶ πάλι καταδικάζεται. Ἀλλὰ καὶ πάλιν τοῦ Κάσεμ ἡ ψυχή, μέσα ἀπὸ τὸ δόγμα τῆς ἀκατάλυτης φιλίας, θέλει νὰ συνάξῃ τοὺς καρποὺς τῆς εὐγνωμοσύνης. Καὶ πάει αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ ἴδιος στὸ σπίτι τοῦ συνωμότη, γιὰ νὰ καθησυχάσῃ τὴ γυναῖκα τοῦ Ἄρεφ καὶ γιὰ νὰ τῆς πῇ, ὅτι ὁ ἄντρας της δὲν θὰ πάθῃ ποτὲ κακό, μιὰ κι' αὐτὸς δὲν ξεχνάει τί θὰ πῇ φιλία.

Ἔρχεται, ὅμως, καὶ ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἄρεφ. Πρόεδρος τώρα τῆς Δημοκρατίας, ὑπογράφει χωρὶς δισταγμὸ κανένα τὴ διαταγὴ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παληοῦ φίλου του. Πάει ἡ γλυκειὰ εἰρήνεψη τῆς ἀγάπης, πάει ἡ ψίχα τοῦ καρποῦ ποὺ μαζὶ εἴχανε γευτῆ. Ὁ καταρράκτης τῆς φιλοδοξίας γκρεμίζεται πάνω στὸν Κάσεμ μὲ βροντὴ κεραυνοῦ. Ἀναρίθμητες εἶναι ἡ δίπλες μέσα στὸ τρικυμισμένο στῆθος τοῦ Ἄρεφ, ποὺ τὸν παρασέρνει ἡ δίνη τῆς φιλοδοξίας.

Ἡ ζωὴ τοῦ Κάσεμ γίνεται μηδαμινότητα ἀμελητέα, ποὺ πρέπει νὰ τὴν ξεφορτωθῇ. Καὶ ὁ Ἄρεφ ξεχνάει τὸ αἰθέριο πλάτος τῆς ὀφειλῆς. Ξεχνάει τὰ κοινὰ ὁράματά τους, ποὺ ἀναστήθηκαν κάτω ἀπὸ τὰ χοντρὰ μπαμπού. Παραμερίζει τὰ αἰθεροπλανέματα τῶν ὀνείρων τους καὶ ὅλα τὰ στραπατσάρει μπρὸς στὴν ἄκαμπτη ἀκινησία τοῦ ἀξιώματος. Μὰ ἀπὸ ἕνα πτῶμα κατατρυπημένο καὶ αἱμοστάζον ἀκούγεται βαρειὰ ἡ διαμαρτυρία. Καὶ ἀνάμεσα στοὺς τοίχους ποὺ ἔγινε τὸ ἔγκλημα καὶ ποὺ μένουν σιωπηλοί, θὰ ὑπάρχῃ τὸ βάρος τῆς σκιᾶς τοῦ Κάσεμ.

Μέσα στοὺς γυιοὺς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ποὺ μεγάλωσαν μὲ τὰ μίση, μέσα στὴς ἀμέτρητες μηχανορραφίες, μέσα στὸ καρτέρι τοῦ θανάτου, ὁ Κάσεμ ἐρρύθμιζε τοὺς πόθους του σύμφωνα μὲ τὰ προστάγματα τῆς ἀληθινῆς ἀγνῆς καρδιᾶς του καὶ δὲν ξέχασε ποτὲ τὸ τρεμούλιασμα ποὺ τοῦχε δώσει ὁ δεσμός τους. Ὁ Ἄρεφ, ὅμως, τὰ πεθύμησε ὅλα. Ξύπνησε μέσα του ἡ κόλαση γιὰ τὴ δόξα. Ἐπίστεψε στὴ φυλετική του ἀλαζονεία, μιὰ καὶ ἡ μοῖρα τὸν ἔφερε στὴν κορφὴ τῆς κρατικῆς πυραμίδας. Τὰ θεμέλια τῆς ἀρχῆς του ὅμως εἶναι σημαδεμένα ἀπὸ αἷμα φιλικό. Τὰ κόκκαλα τοῦ Κάσεμ σὲ λίγο θάχουνε γίνει σκόνη. Μαζί τους θάχῃ σβύσει ἴσως καὶ τ' ὄνομά του. Κάποια ξερὴ κάκτος θὰ ξεπηδήσῃ ἐκεῖ πάνω, γιὰ νὰ σκεπάσῃ τὸ ἔγκλημα. Ἀλλὰ ὁ γυπαετὲς μὲ τὴς βαρειὲς φτεροῦγες του, ποὺ σέρνει τὸ χορὸ τῶν νεκρῶν στὴν ἔρημο, θὰ περνάῃ μὲ μάτια ὠργισμένα ἀπὸ ἐκεῖ. Πόσο ἀνώφελες, ἀλήθεια, εἶναι ἡ ὑψηλὲς θρησκεῖες τῶν μεγάλων ἀποικιακῶν λαῶν, ποὺ περιμένουνε νὰ γεννήσουν τὸ αἴσθημα! Γιατί, ἂν ἡ ἀγριότητα σπρώχνῃ στὸν πόλεμο, ἡ φιλοδοξίες δὲν γεννάνε ἀπαραίτητα καὶ τὴν κτηνωδία.

ΕΥΑ

ΚΥΡΙΩΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΛΑΪΚΑΣ ΣΥΝΟΙΚΙΑ